

พี่น้อง...

เรามาสร้างภราดรภาพกันเถิด

ดร.อิสมาอีล ลุตฟี จะปะอียา เขียน
อุษมาน อิดริส แปล

islamhouse.com

1429 - 2008

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

บทนำ

สารนี้ขอมอบเป็นของขวัญด้วยความบริสุทธิ์ใจยิ่งแต่...

- ▶▶ พ่อแม่ที่รักดีทั้งสองของฉัน
- ▶▶ ลูกๆและภรรยาที่รักของฉัน
- ▶▶ พี่น้องชายหญิงผู้อยู่ในหนทางของอัลลอฮฺที่รักของฉัน
- ▶▶ บรรดาอุละมาอ์และแก่นนำอิสลาม
- ▶▶ บรรดานักต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮฺ
- ▶▶ บรรดานักเชิญชวนสู่อิสลาม
- ▶▶ บรรดานักออบรมอิสลาม
- ▶▶ บรรดานักศึกษาอิสลามทั้งชายและหญิง

ขอให้ทุกคนคงอยู่ในความสถาพรและการชี้นำ อามีน และมวล
การสรรเสริญเป็นสิทธิของอัลลอฮฺเจ้าแห่งสากลโลกแต่เพียงผู้เดียว
เท่านั้น

พี่น้องของท่าน

อิสมาอีล ลุฎฟี ฟะฎอนีเย์

7 เศาะฟัร 1410 / 7 ตุลาคม 1989

มัจญ์ลิสฮิลมี ปีตตานี

แท้จริงมวลาการสรรเสริญเป็นสิทธิของอัลลอฮฺแต่เพียงผู้เดียว เราขอสรรเสริญพระองค์ เราขอความช่วยเหลือต่อพระองค์ เราขอความชี้้นำจากพระองค์ เราขอภัยโทษต่อพระองค์ เราขอกลับตัวสู่พระองค์ และเราขอความคุ้มครองด้วยพระนามของพระองค์จากความเลวทรามของตัวเรา และจากความเลวทรามของการทำงานของเร ผู้ใดที่พระองค์ทรงให้ทางนำแก่เขา แน่نونไม่มีผู้ใดสามารถทำให้เขาหลงทางได้ และผู้ใดที่พระองค์ทรงทำให้เขาหลงทาง แน่نونไม่มีผู้ใดสามารถให้ทางนำแก่เขาได้ และฉันขอปฏิญาณตนว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่สมควรแก่การเคารพภักดีอย่างแท้จริงนอกจากอัลลอฮฺแต่เพียงพระองค์เดียวโดยปราศจากภาคีใดๆ และฉันขอปฏิญาณตนว่ามุหัมมัดนั้นเป็นป่าวและศาสนทูตของพระองค์ โอ้อังค์ผู้อภิบาลของฉัน...โปรดประทานพร ความสันติสุข และความจำเริญแด่ในปีของเรามุหัมมัดตลอดจนครอบครัวของท่านและบรรดาเศาะหาบะฮ์ทั้งหลาย...

พี่น้องผู้ศรัทธาของฉันที่รักเพื่ออัลลอฮฺ...

อัลสละมุลลัยกม วะเราะหฺมุฮฺตุลลอฮิ วะบะเราะกาตุหฺ...

เรามานั่งสักครู่เถิด...เพื่อขัดเกลากิเลสและตั้งเจตนาใหม่ให้
แน่วแน่ ในเชิงที่ว่า

ความว่า “โปรดนั่งลงกับเราสักครู่ เพื่อให้ข้อคิด
แก่กันและกันเกี่ยวกับกิจการบางอย่างที่สามารถ
เสริมสร้างอิมานให้เข้มแข็งขึ้น”⁽¹⁾ .

ลำดับแรก เราต้องพร้อมใจกันฟื้นฟูอิมานด้วยการกล่าว...

ความว่า “ฉันขอปฏิญาณตนว่าไม่มีพระเจ้าอื่น
ใดที่สมควรแก่การเคารพสักการะอย่างแท้จริง
นอกจากอัลลอฮฺแต่เพียงพระองค์เดียวโดย
ปราศจากภาคีใดๆ และฉันขอปฏิญาณตนว่ามุหัม
มัดเป็นศาสนทูตของพระองค์”

(1) คำกล่าวของมุอ้าซุ บิน ญะบัล (เศาะหีหุ อัลบุคอรี 1/8)

เพราะคำกล่าวของท่านเราะสุล คืออัลลัลลอฮฺ อัลยัย วะสัลลัม
ที่ว่า

: .
"
:
"

ความว่า “พวกเจ้าจงฟื้นฟูอิमानของพวกเจ้าเสีย
ใหม่” มีคนถามว่า “โอ้ท่านเราะสุล พวกเราจะ
ฟื้นฟูอิमानของเราได้อย่างไร” ท่านตอบว่า “จง
กล่าว *ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮฺ* ให้มากๆ”⁽²⁾.

คำปฏิญาณสองต้นนี้ประกอบด้วยแก่นแท้ของอิบาดะฮฺ(การ
เคารพภักดี) ดังต่อไปนี้

1. มีมะอฺบูต (เจ้าผู้ที่ถูกกราบไหว้และเคารพภักดี)ที่แท้จริง นั่นคือ
“อัลลลอฮฺ” ด้วยการปฏิเสธทุกสิ่งทุกอย่างอื่นจากพระองค์ที่ถูก
ตั้งภาคีในการเคารพภักดีพร้อมพระองค์ ด้วยคำกล่าวที่ว่า

(2) หะดีษอิหม่าม อะหมัด 2/359 และอัลหะกิม พร้อมอ็ब्ษะฮะบียฺ 4/256 : ถูกต้อง

“ลาอิลลาฮะ” หมายความว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่สมควรแก่การเคารพสักการะอย่างแท้จริง “อิลลัลลอฮู” หมายความว่า นอกจากอัลลอฮฺแต่เพียงพระองค์เดียวเท่านั้น.

2. มีอาบีด (บ่าวผู้ที่ทำการภักดี) ที่แท้จริง นั่นคือ “มุหัมมัด เราะฮะฮูสซุลลอฮิ” ผู้เป็นแบบอย่างแท้จริงแก่นุซุขชาติทั้งหลายในการทำการเคารพสักการะต่อพระองค์ในทุกๆ ส่วนของวิถีการดำเนินชีวิต ควบคู่กับการเป็นเราะฮูสซุลลอฮิของท่าน... ดังนั้นท่านจึงเป็นบ่าวผู้ภักดีต่ออัลลอฮฺ-เจ้าผู้ที่สมควรแก่การเคารพสักการะที่แท้จริง- ที่ประเสริฐที่สุด
3. มีการยืนยันถึงอิมานของมุอฺมินแต่ละคนด้วยคำกล่าวที่ว่า “อัสฮะดฺ” (ฉันขอปฏิญาณตน) อันประกอบด้วยการปฏิบัติภายใน (จิตใจ) และภายนอก (ร่างกาย)
อิมามซาฟิอียฺกล่าวว่า

ความว่า “อิมาน คือคำกล่าวและการปฏิบัติ จะ
เพิ่มพูน (ด้วยการรักดี) และจะลดลง (ด้วยการฝ่า
ฝืน)”⁽³⁾.

แล้วท่านก็อ่านอายะฮ์

...

ความว่า “และเพื่อให้บรรดาผู้ศรัทธาได้เพิ่มพูนอ
ิมานของพวกเขา”⁽⁴⁾.

นั่นแหละคือแก่นแท้ของการรักดีหรืออิบาดะฮ์...

ดังนั้น จึงหมายความว่า เราได้มีความเชื่อมั่นอย่างเต็มเปี่ยมว่า
“ไม่มีอาดมันใดที่ทรงอำนาจยิ่งในการสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ และวางแผน
บริหารโลกนี้ และไม่มีอาดมันใดที่ทรงปรีชายิ่งในการจัดสรรวิถีการ
ดำเนินชีวิตที่ดียิ่งแก่เราผู้เป็นบ่าว พร้อมกับไม่มีเจ้าผู้ต้องให้ความ

(3) ฟัตหุลบารีย์ 1/47

(4) สุเราะฮ์ อัลมุดดัษษิรฺ อายะฮ์ที่ 31

เคารพภักดินอกจากอัลลอฮฺ ผู้เป็นเจ้าของที่ถูกเคารพภักดีอย่างแท้จริง และเป็นเจ้าของแห่งระบอบการดำเนินชีวิตที่มีชื่อว่า “อิสลาม” ตลอดจนไม่มีวิธีการและแบบอย่างที่เหมาะสมแก่และประเสริฐที่สุดที่เราต้องยึดไว้เป็นแบบอย่างและทางนำในการดำเนินการอิบาดะฮฺในอิสลาม นอกจากแบบอย่างที่มีมุหัมมัดศาสนทูตของอัลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮฺ อลัยฮิ วะสัลลัม และบรรดาเศาะหาบะฮฺของท่านเราะฎิยัลลอฮฺ อันฮุม ได้เคยปฏิบัติไว้

เพราะฉะนั้น มาเถิด เรามาร่วมกันเปิดอก เปิดใจ และมอบความรู้สึกต่างๆ ตลอดจนทางนำของชีวิตเราแด่พลังอำนาจของอัลลอฮฺและพลังแห่งคำสอนของพระองค์แต่เพียงพระองค์เดียว ด้วยความบริสุทธิ์ใจอย่างเต็มเปี่ยม ไม่มีการตั้งภาคีใดๆอีก ไม่ติดพันธุและผูกตรวนด้วยพลังอำนาจแห่งวัตถุ ยศถาบรรดาศักดิ์ อิทธิพลส่วนบุคคล วงศ์ตระกูล พรรคนิยม กลุ่มนิยม ถิ่นนิยม และชาตินิยม

จงมอบให้พลังอำนาจของอัลลอฮฺและคำสอนของพระองค์โดยผ่านแบบอย่างการปฏิบัติของมุหัมมัดผู้เป็นศาสนทูตของอัลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮฺ อลัยฮิ วะสัลลัม เท่านั้นที่เป็นผู้มีบทบาทในการกำหนดจุดยืนและแนวทางการดำเนินชีวิตของเราในทุกๆด้าน

พี่น้องของฉันที่รักเพื่ออัลลอฮ์...

สืบเนื่องจากสังกรรมดังกล่าว...มาเถิด เรามาร่วมกันสาน
เจตนารมณ์ของสองชะฮาดะฮ์ดังกล่าว ด้วยการร่วมกันสวดฟังคำ
สอนของอัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่ง ซึ่งได้กำหนดหลักการพื้นฐานในการ
สร้างภราดรภาพระหว่างเรารู้สึกรู้ชา ด้วยคำตรัสที่ว่า

“แท้จริง บรรดาผู้ศรัทธานั้นเป็นภราดร
ภาพกัน ดังนั้นพวกเขาจงไกล่เกลี่ยปรองดองกัน
ระหว่างพี่น้องทั้งสองฝ่ายของพวกเขา(ที่บาดหมาง
กัน) และจงยำเกรงอัลลอฮ์เถิด แล้วพวกเขาจะ
ได้รับความเมตตา”⁽⁵⁾.

อัลหัมดุลิลลาฮ์...หลักการของ “ความเป็นภราดรภาพกัน”
นั้นเลิศเลอยิ่งทั้งในด้านความหมายและสำนวนภาษา มันเป็นหลัก

(5) สุเราะฮ์อัลหุญรอต อายะฮ์ที่ 10

ดำเนินชีวิตที่สำคัญยิ่งอย่างหนึ่งที่สูงส่ง ประเสริฐ และมั่นคง ในการ
สร้างสัมพันธ์ในหมู่ประชาชาติอิสลาม

แน่แท้ไม่มีผู้ศรัทธานอกจากด้วยการมีความเป็นอุกุวะฮฺ(ความ
เป็นภราดรภาพกัน) ยามใดที่จิตสำนึกแห่งความเป็นอุกุวะฮฺ(ภราดร
ภาพ)ขาดหายไป ก็แสดงว่าการศรัทธาของเขาพลอยขาดหายและ
บกพร่องตามไปด้วย

ด้วยเหตุนี้เอง จึงถูกยืนยันและเน้นด้วยคำว่า “อินนะมัล มุอฺมิ
นูน” (แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธานั้น) ไม่ใช่ “อัลมุนาฟิฏน” (บรรดาผู้
กลับกลอก)... ตามหลักการอันประเสริฐยิ่งของอัลลอฮฺดังกล่าว คำว่า
“อุกุวะฮฺ” (ความเป็นภราดรภาพ) นั้น สามารถก่อตัวขึ้นบนตัว
บรรดาผู้ศรัทธาที่อีมานของเขาได้ซึมซับเข้าในห้วงลึกของจิตใจแล้ว
เท่านั้น พวกเขาเหล่านั้นคือผู้ที่อัลลอฮฺได้ทรงกล่าวแจ่มแจ้งถึง
คุณลักษณะและบุคลิกของพวกเขาต่อจากคำตรัสของพระองค์ในสุ
เราะฮฺ อัลหุญรอตเช่นเดียวกัน นั่นคืออายะฮฺการศรัทธาที่ว่า

ความว่า “แท้จริงบรรดามุอฺมินที่แท้จริงนั้นคือ บรรดาผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺและเราะสูลของ พระองค์ แล้วพวกเขาไม่เคยสับสนสงสัยใดๆอีก

(เกี่ยวกับการศรัทธาดังกล่าว) และพวกเขา

เหล่านั้น(สามารถแสดงออกถึงแก่นแท้ของอีมานด้วย)การศรัทธาต่อสู้อยู่ในหนทางของอัลลอฮฺด้วยทรัพย์สินและชีวิตของพวกเขา จน เหล่านี้แหละคือบรรดาผู้สัตย์จริง(ในการศรัทธา)”⁽⁶⁾.

นั่นคือ ลักษณะของบรรดามุอฺมินผู้ศรัทธาที่แท้จริงตามคำสอนของอัลลอฮฺผู้สูงส่ง หลังจากที่พระองค์ได้ทรงปฏิเสธการขนานนาม “มุอฺมินูน” หรือชนผู้ศรัทธา ต่อกลุ่มอาหรับพื้นเมือง แต่ทว่าพวกเขาเหล่านั้นถูกยอมรับให้ขนานนามในอายะฮฺที่อยู่ระหว่างสองอายะฮฺ “อุกฺวอะฮฺ” และ อายะฮฺ “อีมาน” ในสุเราะฮฺอัลหุญรุดดังกล่าว เพียงคำว่า “มุสลิมูน” หรือชนผู้มอบหมายตัว เท่านั้น

(6) สุเราะฮฺ อัลหุญรุด/15

โดยสรุปแล้ว

มุขมิณุน หรือชนผู้ศรัทธา คือ ศอติภูณ หรือชนผู้สัจจริง นั่นคือ ผู้ที่ประกอบด้วยคุณลักษณะและบุคลิกดังต่อไปนี้

1. ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ (ในฐานะเจ้าผู้เอากะที่สมควรแก่การเคารพภักดีอย่างแท้จริงเพียงพระองค์เดียวเท่านั้นในชีวิต)
2. ศรัทธาต่อเราะสูลของพระองค์คือลัลลลอฮฺ อลัยฮิ วะสัลลัม (ในฐานะแบบอย่างที่ต้องปฏิบัติตามในการเคารพภักดี)
3. เชื่อมั่นต่อความเป็นองค์อภิบาลของอัลลอฮฺและความเป็นศาสนทูตหรือเราะสูลของนบีมุหัมมัด คือลัลลลอฮฺ อลัยฮิ วะสัลลัม)
4. ฎิหมัดต่อสู้นิหนทางของอัลลอฮฺด้วยทรัพย์สินและร่างกายของเขา

ถ้าหากว่าคุณลักษณะใดคุณลักษณะหนึ่งดังกล่าวบกพร่องหรือขาดหายไป ก็หมายความว่าอิมานหรือการศรัทธาของเขาก็จะพลอยบกพร่องตามไปด้วย ซึ่งแน่นอนอย่างยิ่งว่าความบกพร่องดังกล่าวย่อมมีผลกระทบต่อสถานภาพของความเป็นอัครวะฮฺหรือภราดรภาพที่ถูกพาดวางไว้บนพื้นฐานดังกล่าว เมื่อสถานภาพความเป็นภราดรภาพเกิดบกพร่องและแตกร้าวขึ้นมา ดังนั้นท่ามกลางความแตกร้าวของอัครวะฮฺหรือภราดรภาพนี้แหละ จะทำให้โรคร้ายต่างๆที่คอยบั่นทอนสภาพความเป็นภราดรภาพลูกกลมและระบอบขึ้นมา จน

เกิดความบาดหมางและความเป็นศัตรูกันขึ้นในหมู่ชนผู้ศรัทธา
ของอัลลอฮฺไปรดคัมครองเราจากสิ่งดังกล่าวด้วยเทอญ

พี่น้องที่รักของฉันเพื่ออัลลอฮฺ...

นั่นคือแก่นแท้ของมุอ์มินุน(ชนผู้ศรัทธา) ที่เป็นมูลฐานของอู
คูวะฮฺ (ความเป็นภราดรภาพ) แล้วอะไรเล่าคือแก่นแท้ของอูคูวะฮฺ ?

คำว่า “อูคูวะฮฺ” หรือภราดรภาพ ในที่นี้หมายถึง “อูคูวะฮฺ
อิสลามิยะฮฺ” (ภราดรภาพในอิสลาม) มันเป็นความกลมเกลียวกันของ
หัวใจที่บริสุทธิ์ เป็นความเกี่ยวพันของจิตใจที่พึงพอใจกัน และเป็น
การตรึงรัตรระหว่างมุอ์มินกับพี่น้องร่วมศรัทธาของเขาด้วยความรู้สึกที่
ผูกพันซึ่งสามารถบ่มเพาะแสงอกเงยขึ้นด้วยอิริยาบถของการดำเนิน
ชีวิตที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ ซึ่งเกิดจากมูลฐานแห่ง “การศรัทธาต่อ
อิสลามที่ถูกต้อง” ไม่ใช่บนพื้นฐานแห่งผลประโยชน์ทางวัตถุ ไม่ใช่
การตะอัสศุบหรือมีลิตีถือพรรคถือพวกอย่างมงาย ไม่ใช่เกิดจาก
อิทธิพลของวงศ์ตระกูล และไม่ใช่เกิดจากอิทธิพลของชนเผ่าและ
สัญชาติ

อุคฺกุวระสุหรือภราดรภาพเป็นผลของอิมาน อิมานเติบโตงอกเงย
เท่าใด อุคฺกุวระสุหรือความเป็นภราดรภาพก็จะพลอยงอกเงยและเติบโต
ตามไปด้วย สิ่งที่ยิ่งขึ้นถึงสิ่งนั้นก็คืออิริยาบถของการดำเนินชีวิตที่ดี
ของเขา ความอ่อนโยนและจริงใจที่มีต่อพี่น้องของเขา

การเกิดขึ้นของอุคฺกุวระสุ(ภราดรภาพ)ในจิตใจไม่ใช่สิ่งที่สามารถ
อุปโลกน์ขึ้นด้วยการเสแสร้ง หรือสามารถซื้อขายด้วยเงินทอง หรือ
สามารถกระทำขึ้นด้วยความเชี่ยวชาญด้านวิชาการที่มากมาย หรือ
สามารถโน้มน้าวด้วยการพูดจาที่ชาญฉลาด แต่ทว่าความรู้สึทแห่ง
ความเป็นภราดรภาพที่เกิดขึ้นในจิตใจของแต่ละคนนั้นเป็นนิมิตต์
ความโปรดปรานและการประทานของอัลลอฮ์ผู้สูงส่งเท่านั้น

อัลลอฮ์ทรงตรัสว่า

ความว่า “แล้วด้วยนิมิตต์ความโปรดปรานของ
พระองค์ พวกเจ้าทั้งหลายจึงกลายเป็นภราดรภาพ
กัน”⁽⁷⁾.

(7) สุเราะฮ์อาลีอิมรอน/103

พี่น้องที่รักของฉันเพื่ออัลลอฮ์

อัครวระฮ์(ภราดรภาพ)เป็นนิมิตความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่
สูงค่ายิ่ง

อัลลอฮ์ทรงตรัสว่า

ความว่า “และพระองค์ทรงทำให้จิตใจของพวกเขา
เขา(บรรดาผู้ศรัทธา) สัมผัสमानปรองดองกัน
หากแม้ว่าเจ้า (โอัมมัมมัด) ใช้จ่ายด้วยสิ่งต่างๆ
ทั้งหมดที่มีอยู่ในแผ่นดินนี้(เพื่อให้พวกเขาเกิด
ปรองดองกัน) เจ้าก็จะไม่สามารถทำให้จิตใจของ
พวกเขาปรองดองและสมานฉันท์กันได้ แต่
ทว่าอัลลอฮ์คือผู้ทรงทำให้จิตใจของพวกเขาโอน

อ่อนและปรองดองกัน (เพราะ)แท้จริงอัลลอฮ์นั้น
ทรงเดชานุภาพ ทรงปรีชาญาณยิ่ง”⁽⁸⁾.

ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นที่ประจักษ์ชัดว่า ความผูกพันของจิตใจ
ที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานให้แก่พี่น้องร่วมประชาชาติอิสลามนั้นมี
คุณค่ามหาศาลขนาดไหน - และมวลการสรรเสริญเป็นสิทธิ
ของอัลลอฮ์แต่เพียงพระองค์เดียว — ดังนั้นมาเกิดเรามาร่วมกันพุ่มพัก
รักษามัน และพยายามทนุถนอม ดูแลเอาใจใส่ด้วยวิธีการที่พระองค์
อัลลอฮ์ผู้เป็นเจ้าของนิอุมัตแห่งความเป็นภราดรภาพทรงสอนไว้ และ
ได้ถูกปฏิบัติแบบอย่างอย่างดีเยี่ยมโดยท่านเราะฮ์สุล คือลัลลอฮ์
อัสยิ ะฮ์ลัม พร้อมกับบรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่าน เราะฮ์ฎิยัลลอฮ์
อันฮุม เพราะธรรมชาติของการมอบสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ล้ำค่านั้นจำเป็นต่อ
การดูแลที่ดีเยี่ยมเสมอ

ต่อไปนี้ เรามาร่วมกันติดตามอายัดต่อจากที่ได้กล่าวมา ซึ่งมีความว่า

(การอ่านของนักอ่านส่วนใหญ่)

(8) สุเราะฮ์อัลอันฟาล/62-63

(การอ่านของอู๋บ๊วย, มูอาวิยะฮุ, อิบ
นุญบัยรฺ และเกาะตาตอะฮฺ)

(การอ่านของอะลี, อัลหะสัน และอับ
ชะอูบียฺ)

ความหมายของคำว่า () คือคำสั่งของอัลลอฮฺเพื่อให้
พยายามสร้างความปรองดองและไกล่เกลี่ยแก้ไขข้อบกพร่องกัน

ความหมายของคำว่า () คือพี่น้อง(มิตรสหาย)สองคน
ของท่านหรือสองพวก หรือสองฝ่ายที่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ.

ส่วนคำว่า () หรือ () หมายถึงพี่น้องหลายๆ
คนของท่าน หรือพี่น้องหลายๆฝ่ายในหมู่พวกท่านผู้ศรัทธา. แน่แท้ ถ้า
หากว่าระหว่างสองคนหรือสองพวกจำเป็นต่อการปรองดองและไกล่
เกลี่ยกัน ดังนั้นการปรองดองและไกล่เกลี่ยกันระหว่างหลายๆคน
หรือหลายๆฝ่ายย่อมจำเป็นยิ่งกว่านั้นอีก

ทำไมเราถึงถูกสั่งกำชับให้สร้างความปรองดองกัน?...ทำไม
คำสั่งดังกล่าวถึงมาหลังจากที่พระองค์อัลลอฮฺทรงป่าวประกาศ
สำหรับบ่าวของพระองค์ทุกคนให้มีการผูกสัมพันธ์แห่งความเป็น
ภราดรภาพกันระหว่างชนผู้ศรัทธา โดยที่ได้รวมระหว่างการบ่มเพาะ

หลักการดำเนินชีวิตแบบภราดรภาพและคำสั่งให้มีความปรองดองกัน
ไว้ในอายุขัยของอัลลอฮ์เพียงอายุขัยเดียวเท่านั้น...

สิ่งดังกล่าวถ้าเรามาได้ตรงและพิจารณาถึงหิกมะฮฺ
(วิทย์ปัญญา)ของมัน ย่อมเป็นที่ประจักษ์แก่เราว่า ความพยายามบ่ม
เพาะหลักการดำเนินชีวิตแบบภราดรภาพให้เกิดขึ้นในหมู่ชนผู้ศรัทธา
นั้นไม่ใช่เป็นความพยายามที่ง่าย ๆ และไม่ใช่เป็นความพยายามเพียง
ครั้งเดียวแล้วจบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมูลฐานแห่งความเป็นภราดร
ภาพนั้นเป็นสิ่งที่ล้ำค่ายิ่ง และบรรดาชนผู้ศรัทธาเองก็มีสถานภาพที่
แตกต่างกัน ความหลากหลายของภาษา และพื้นฐานการอบรม ซึ่งสิ่ง
เหล่านี้มีบทบาทไม่น้อยต่อชีวิตความเป็นอยู่ จนเป็นอุปสรรคต่อการ
ได้รับมาซึ่งการบ่มเพาะมูลฐานแห่งการดำเนินชีวิตแบบภราดรภาพ
และถึงแม้ว่าการบ่มเพาะดังกล่าวจะประสบความสำเร็จในระยะ
เริ่มแรก มันก็ไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะรักษาความสำเร็จในการบ่มเพาะ
ดังกล่าวให้คงอยู่และยั่งยืนตลอดไป และถึงแม้ว่าจะประสบ
ความสำเร็จในการบ่มเพาะดังกล่าวในภาพรวม แต่ความพยายามที่จะ
ทำให้การบ่มเพาะดังกล่าวสมบูรณ์ขึ้นอย่างแท้จริงนั้น ช่างเป็นสิ่งที่
ยากเย็นแสนเข็นและละเอียดอ่อนยิ่ง.

หลังจากที่การปมเพาะมูลนิธิแห่งการดำเนินชีวิตแบบภราดรภาพในหมู่ชนผู้ศรัทธาได้สำเร็จสมบูรณ์ลง แต่ในโลกแห่งความเป็นภราดรภาพนั้น โดยปกติแล้วมักจะประสบกับปัญหาต่างๆที่สร้างความเสียหายและบั่นทอนมูลนิธิแห่งความเป็นภราดรภาพกัน ไม่ว่าจะปัญหาดังกล่าวจะมาจากตัวปัจเจกบุคคลเอง หรือมาจากหมู่ประชาชาติมุสลิมเอง หรือมาจากศัตรูภายนอกที่จ้องจะดำเนินแผนการเฉพาะอยู่ตลอดเวลา เพื่อจะทำลายล้างรากฐานแห่งความเข้มแข็งของความเป็นภราดรภาพในอิสลาม(อฺคุวฺฮฺฮฺ อฺอิสลามียะฮฺ) อันเปรียบเสมือนแกนหลักสู่ความกลมเกลียวและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของประชาชาติอิสลามและการสถาปนาอาณาจักรอิสลาม “คิลาฟะฮฺ อฺอิสลามียะฮฺ”

แน่นอนอย่างยิ่งว่าสิ่งดังกล่าวจำเป็นต่อความพยายามในการไกล่เกลี่ยและสร้างความปรองดองกันอย่างต่อเนื่อง มันไม่น่าแปลกเลย... เพราะมันกลายเป็นสิ่งปกติวิสัยแล้วว่า ความคิด ความเข้าใจที่แตกต่างกัน ความขัดแย้งและการทำร้ายความรู้สึกกัน มักจะเกิดขึ้นอยู่เสมอในหมู่พี่น้องผู้ศรัทธา ซึ่งเกิดการเสียดสี(ไม่ลงรอย)กันอย่างมากมายในชีวิตประจำวันของพวกเขา โดยเฉพาะในการเผชิญกับการทดสอบใดๆในโลกแห่งการเผยแผ่เชิฏฺฮฺนและโลกแห่งการ

ต่อสู้ สิ่งดังกล่าวจำเป็นต้องมีการไกล่เกลี่ยและสร้างความปรองดองกันอยู่ตลอดเวลา ซึ่งบางครั้งอาจถึงกับต้องใช้กำลังและอาวุธสงคราม บางทีอาจจะเป็นเพราะเหตุนี้เอง คำสั่งให้มีการสร้างความปรองดองและไกล่เกลี่ยกันจึงมีขึ้นทันที หลังจากที่มูลนิธิแห่งความเป็นภราดรภาพได้ถูกป่าวประกาศขึ้น เสมือนกับว่าความพยายามในการไกล่เกลี่ยและสร้างความปรองดองกันเป็นความพยายามหลักที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อแผนการบ่มเพาะมูลนิธิแห่งความเป็นภราดรภาพในชีวิตชนผู้ศรัทธาทั้งหลาย ในความหมายที่ว่า “หากปราศจากการไกล่เกลี่ยและสร้างความปรองดองกัน ความเป็นภราดรภาพกันก็จะไม่สมบูรณ์ วัลลอสู อะอุลัม

พี่น้องที่รักของฉันเพื่ออัลลอฮ์...

อายัตที่ป่าวประกาศถึงมูลนิธิแห่งความเป็นภราดรภาพกันที่ว่า
“แท้จริงบรรดาศรัทธาชนนั้นเป็นภราดรกัน” ซึ่ง
ตามด้วยคำสั่งหนึ่งที่ว่า “ดังนั้นพวกเจ้าจงไกล่
เกลี่ยปรองดองกันระหว่างสองพี่น้อง(ที่ขัดแย้งกัน)ในหมู่พวกเจ้า” นั้น
ได้ถูกตอกย้ำด้วยอีกคำสั่งหนึ่ง พร้อมกับลงท้ายด้วยผลอันปลายแห่ง
ความเป็นภราดรภาพ นั่นคือคำตรัสที่ว่า

“และพวกเจ้าจงยำเกรงอัลลอฮฺ แล้วพวกเจ้าจะ
ได้รับความโปรดปรานจากพระองค์”⁽⁹⁾.

ดังนั้น จึงเป็นที่ประจักษ์ว่า आयัตที่ 10 ของสุเราะฮฺ อัลหุญ
รอดที่ว่าด้วยความเป็นภราดรภาพนี้ประกอบด้วย 4 หลักการที่สำคัญ
นั้นคือ

1. การบ่มเพาะมูลฐานแห่งความเป็นภราดรภาพกันระหว่างหมู่ชนผู้
ศรัทธาในการดำเนินชีวิต นั่นคือ มูลฐานที่ว่า
“แท้จริงศรัทธาชนนั้นเป็นพี่น้องกัน”
2. คำสั่งของอัลลอฮฺเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหาในการบ่มเพาะมูลฐาน
แห่งความเป็นภราดรภาพ นั่นคือ “การไกล่เกลี่ยและสร้างความ
ปรองดองกัน” “ดังนั้นพวกเจ้าจงไกล่
เกลี่ยและสร้างความปรองดองกันระหว่างสองพี่น้อง (ที่ขัดแย้งและ
บาดหมางกัน) ในหมู่พวกเจ้า”

(9) สุเราะฮฺอัลหุญรอด/10

ต่ออัลลอฮฺ(ตักวา)เท่านั้น ด้วยวิธีการดังกล่าวเท่านั้นที่จะทำให้เราสามารถมีชีวิตอยู่ภายใต้ร่มเงาแห่งความเมตตาของอัลลอฮฺผู้เป็นเจ้าแห่งผู้โปรดปรานทั้งหลาย...

ฟังตระหนักไว้ว่า ทั้งสองคำสั่งที่ว่า “พวกเจ้าจงไกลเกลียดและปรองดองกัน” และ “และพวกเจ้าจงยำเกรงอัลลอฮฺ” จะนำพาสังคมสู่เราะฮฺมัตความเมตตาของอัลลอฮฺ ทางกลับกัน หากสังคมใดหรือกลุ่มชนใดละเลยหรือเพิกเฉยต่อคำสั่งใดคำสั่งหนึ่งจากทั้งสองคำสั่งดังกล่าว สังคมหรือกลุ่มชนนั้นก็มักจะประสบกับการสาบแช่งจากอัลลอฮฺ อันนำไปสู่บั้นปลายของสังคมที่วุ่นวายและแตกสลายในที่สุด -ขอความคุ้มครองจากอัลลอฮฺให้แผ้วผ่านจากสิ่งดังกล่าวด้วยเทอญ-

จงสดับฟังคำสั่งของนบีมุหัมมัด คือลัลลอฮฺ อลัยฺฮิ วะสัลลัมของเราที่ว่า

ความว่า “พวกเจ้าทั้งหลายจงเป็นป่าวของอัลลอฮ์
อยู่ในสภาพที่เป็นภราดรภาพกัน”⁽¹⁰⁾

ดังนั้น จึงเป็นที่ประจักษ์ว่า “ความเป็นภราดรภาพกันนั้นเป็น
วิธีการรักดี(อิบาดะฮ์)ต่ออัลลอฮ์อย่างหนึ่ง” ยิ่งกว่านั้นการรักดี
ต่ออัลลอฮ์จะไม่สมบูรณ์ในสภาพที่เพียบพร้อม เว้นแต่ด้วยวิธีการเป็น
ภราดรภาพกัน

พี่น้องที่รักของฉันเพื่ออัลลอฮ์...

ตอนนี้ มาเถิด เรามาร่วมกันสังเกตถึงขั้นตอนต่างๆของการ
สร้างความเป็นภราดรภาพและวิธีการปฏิบัติของท่านรَسُولุลลอฮ์
คืออลัลลอฮ์ อลัยฮิ วะสัลลัม และบรรดาเศาะหาบะฮ์เราะฎิยัลลอฮ์
อันฮุม.

1.สร้างความเป็นภราดรภาพ

ท่านเราะَسُولุลลอฮ์ คืออลัลลอฮ์ อลัยฮิ วะสัลลัม เคยกล่าวแก่
บรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่านในแผนการจัดระบบอะมัลอิสลามีย์(การ

(10) อัลบุคอรีฮ์ 6/137, มุสลิม (2574)

ปฏิบัติกิจการอิสลาม)ในระดับการก่อสร้างสังคมอิสลามหรือ
อาณาจักร(เตาละฮฺ) อิสลามแห่งหนึ่ง หลังจากที่ท่านได้อิญญ์เราะฮฺ
(อพยพ)สู่นครมะดีนะฮฺแล้ว ท่านกล่าวว่า

:

ความว่า “พวกเจ้าจงสร้างภราดรภาพกันเพื่ออัลลอฮฺ สองคน
สองคน แล้วท่านก็จับมืออลี บิน อับฏอลิบ พร้อมกับกล่าวว่า นี่คือ
ภราดร(พี่น้อง)ของฉัน”⁽¹¹⁾

2. สร้างความรู้จักและความสัมพันธ์

:

:

(11) ซีเราะฮฺนะบะวียะฮฺ ของอิบนุญิฮาม 1/505

ความว่า “ยะซิด บิน นูอามะฮ์อ์ฏอฏออบบีเย่เล่าว่า เราะฮ์ลุสลอฮ์ คีอัสลัลลอฮ์ อลัยฮิ วะฮ์ลัลลัม กล่าวว่่า เมื่อชายคนหนึ่งได้สร้างภราดรภาพ(เพื่ออัลลอฮ์)กับพี่น้อง(ร่วมศรัทธา)ของเขา ดังนั้นเขาจึงถามไถ่ถึงชื่อของเขา ชื่อของบิดาเขา และวงศ์ตระกูลของเขา หรือถามว่าเขามาจากไหน เพราะแท้จริง (การปฏิบัติดังกล่าว)จะทำให้เกิดสายใยของความเป็นภราดรภาพและความรู้สึกผูกพันที่แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น”⁽¹²⁾

3. มีความอ่อนโยนเอื้ออาทรกัน

อัลลอฮ์ทรงตรัสเกี่ยวกับจุดยืนของมุสลิมว่า

ความว่า “มุหัมมัดผู้เป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์ และบรรดาผู้(ศรัทธา)ที่อยู่ร่วมกับเขา มีท่าทีที่แข็งกร้าวและเด็ดขาดต่อผู้ปฏิเสธศรัทธา(ศัตรูของอัลลอฮ์) และ(ทางกลับกัน)พวกเขากลับมี

(12) อัลติรมิซีย์ (2503) : หะสันเมะฮะรีบ

จิตใจที่อ่อนโยนพร้อมทั้งรักใคร่ผูกพันระหว่าง
พวก(ประชาชาติอิสลาม)เอง”⁽¹³⁾

และท่านรศูลุลลอฮฺ คีอัลลุลลอฮฺ อลัยฮิ วะสัลลัม กล่าวว่า

()

ความว่า “ผู้ศรัทธานั้นเป็นคนที่ดี(มีจิตใจที่
อ่อนโยนและเมตตากัน) และไม่มีความดีใดๆในตัว
ผู้ที่(มีจิตใจที่)ปราศจากความอ่อนโยนเมตตากัน
และไม่สามารถทำให้(จิตใจของเขา)เกิดความ
อ่อนโยนเมตตากันในหมู่ผู้ศรัทธาได้”⁽¹⁴⁾

4. หมั่นขอคู่อารีให้แก่กันและกัน อัลลลอฮฺทรงตรัสว่า

(13) สุเราะฮฺ อัลฟัตหฺ/29

(14) รายงานโดยอะหฺมัด (9187)

ความว่า “(นบีมุซา อัลยฮิสสลามได้) กล่าว (วิงวอนขอตุอาอี้อัลลอสฺ) ว่า โอ้พระผู้อภิบาล ของฉัน ได้โปรดอภัยโทษต่อ(บาปต่างๆของ)ฉัน และต่อ(บาปต่างๆของ)พี่ชายฉัน(ฮารูน) และได้ โปรดทรงให้เราอยู่ในกลุ่มชนผู้ได้รับความเมตตา เอ็นดูจากพระองค์ด้วยเถิด และพระองค์คือผู้ที่ทรง เอ็นดูเมตตายิ่งในหมู่ผู้เมตตาเอ็นดูทั้งหลาย”⁽¹⁵⁾ .

เราสรุปตลอดไปได้กล่าวแก่อุมร์ บิน อัลค็อฏฏอบ ขณะที่เขาจะ ไปทำอุมเราะฮฺว่า

...

ความว่า “โอ้ พี่น้องของฉัน...จงอย่าลืม(ขอตุ อาอี้อีกกับ)เราในตุอาอี้อองเจ้า”⁽¹⁶⁾

(15) สุเราะฮฺอัลอะอรอฟ/151

(16) รายงานโดยอะหฺมัด 1/29, อัตติรมิซีย์ (3632) :หะสันเศาะฮีหฺ

ด้วยเหตุนี้ ชาวสลัฟศอลิห์รุ่นก่อน ในขณะที่พวกเขาจับมือให้
สลามทักทายกับมิตรสหายของพวกเขา พวกเขามักจะกล่าวดูอาอี
ต่อไปนี้อย่างสม่ำเสมอ

ความว่า “โอ้อ้องคืออภิบาลของฉัน ขอได้โปรด
อภัยโทษต่อบาปต่างๆของฉัน และบาปต่างๆของ
พี่น้องของฉันคนนี้”

พี่น้องที่รักของฉันเพื่ออัลลอฮ์...

พึงจำไว้เถิดว่า จิตวิญญาณแห่งความเป็นภราดรภาพในอิสลาม
(อุคูวะฮฺ อิสลามียะฮฺ) นั้น คือ “มีความรักความผูกพันเพื่ออัลลอฮ์”
หากปราศจาก “ความรักความผูกพัน” ความเป็นภราดรภาพ(อุคู
วะฮฺ) ก็จะดับมอด และ “ความรักความผูกพัน” ดังกล่าวต้องมีการ
ปฏิสัมพันธ์กัน “เพื่ออัลลอฮ์” เสมอ จึงจะเกิดสังฆธรรมแห่งความ
เป็นภราดรภาพในอิสลามขึ้น

อนัส เล่าว่า “ขณะที่เศาะหาบะฮฺคนหนึ่งได้นั่งอยู่กับบี
ศ็อลลัลลอฮุ อลัยฮิ วะสัลลัม ก็ได้มีชายคนหนึ่งเดินผ่านมา ดังนั้นเขา

จึงกล่าวขึ้นว่า “โอ้ท่านเราะสุลุลลอฮฺ แท้จริงฉันรักผู้ชายคนนั้น”
เราะสุลุลลอฮฺกล่าวแก่เขาว่า “ท่านได้บอกเขาแล้วหรือยัง(ว่ารัก
เขา)?” เขาตอบว่า “เปล่า” รสะลุลลอฮฺจึงกล่าวขึ้นว่า “จงไปบอก
เขาสิ(ว่าเจ้ารักเขา)” ดังนั้นเขาจึงวิ่งไปหาชายคนนั้นแล้วกล่าวแก่เขา
ว่า “แท้จริงฉันชอบเจ้าเพื่ออัลลอฮฺ” ชายคนนั้นกล่าวตอบว่า
“ขอให้ –อัลลอฮฺ- ผู้ที่ทำให้ท่านรักฉันเพื่อพระองค์ทรงรักท่าน
ด้วยเถิด”⁽¹⁷⁾

ดังนั้น จงพยายามหลีกเลี่ยงทุกสาเหตุที่ทำให้ “ความรักเพื่อ
อัลลอฮฺ” ดังกล่าวอ่อนล้าและดับมอดลง อาทิเช่น การตำหนิติเตียน
กัน การนินทาว่าร้ายกัน และการอิจฉาริษยากัน ทางกลับกันเราต้อง
พยายามพุ่มพักและปลูกฝังความรู้สึกรักเพื่ออัลลอฮฺต่อพี่น้องของเรา
ให้งอกเงยและสมบูรณ์ขึ้นในหัวใจของเราทุกคน ด้วยมารยาทแห่ง
ความเป็นภราดรภาพในอิสลามต่างๆ อาทิเช่น

1. สร้างความรู้จักหักทลายกันด้วยความจริงใจเพื่ออัลลอฮฺ
2. สร้างความรักใคร่ผู้พัวพันกันเพื่ออัลลอฮฺ
3. ให้ความเคารพต่อกัน ชั่งใจกันและอ่อนโยนต่อกัน

(17) เศาะหฺหฺ อับูดาวูด 5125

4. ให้ความช่วยเหลือกันด้วยจิตใจที่เปี่ยมด้วยความเสียสละ และปกป้องสถานภาพของพี่น้อง ทั้งบนโลกนี้และโลกอาคิราษุ.
5. ให้สละมตอกัน ส่งยิ้มให้แก่กันและอ่อนน้อมถ่อมตนเสมอ
6. ไปมาหาสู่และเยี่ยมเยียนกัน โดยเฉพาะ ยามเจ็บไข้และประสบภัย พร้อมกับเชื้อเชิญร่วมงานพบปะเพื่อสร้างความเป็นภราดรภาพและความรัก
7. ถามไถ่ทุกข์สุขกันและกล่าวชมเชยต่อความดีของกันและกัน โดยเฉพาะยามที่อยู่ต่อหน้าพี่น้องคนอื่นๆ ถึงแม้ว่าจะบวมขึ้นสักเพียงใดก็ตาม
8. ให้อภัยแก่กันในทุกสิ่งที่ได้พลาดพลั้งและเลยเถิด พร้อมกับพยายามปกปิดด้วยหัวใจที่เปี่ยมด้วยความจริงใจ(อิคลาศ)
9. ขอดุอาอ์ให้แก่กันด้วยการขอให้อัลลอฮฺทรงอภัยโทษต่อบาปต่างๆของพี่น้องและขอให้พระองค์ทรงประทานความดีและทางนำแก่เขา พร้อมกับปกป้องเขาจากอันตรายและความหลงผิด ไม่ว่าจะขณะที่เขายังมีชีวิตอยู่หรือหลังจากที่เขาได้จบชีวิตไปแล้ว

10. มอบของกำนัล(ชะดิยะฮฺ)ที่เป็นประโยชน์ จากใจสุจริตให้แก่กัน ด้วยจิตใจที่บริสุทธิ์ ถึงแม้ว่าคุณค่าของมันจะมีเพียงน้อยนิดในสายตาภายนอกก็ตาม
11. ให้คำตักเตือนแก่กัน และสั่งเสียกันด้วยการยำเกรงต่ออัลลอฮฺ และยึดมั่นกับหลักคำสอนของพระองค์และสุนนะฮฺของท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮฺ อลัยฮิ วะสัลลัม พร้อมกับรักใคร่พี่น้องมุสลิมทุกคน
12. เชื่อมสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่อง ระหว่างพี่น้องผู้ศรัทธา
13. มีเจตคติที่ดีต่อพี่น้องมุสลิมผู้ร่วมศรัทธา
14. ให้ความช่วยเหลือและปกป้องซึ่งกันและกัน

พี่น้องที่รักของฉันเพื่ออัลลอฮฺ...

สุดท้ายนี้...ในการพบปะในครั้งนี้ เรามาร่วมกันแสวงหาความโปรดปรานและรักใคร่จากอัลลอฮฺเถิด โดยอาศัยความเป็นภราดรภาพเพื่ออัลลอฮฺของเรา ด้วยการปฏิบัติตามจุดประสงค์ของหะดีษกุดสีฮฺที่กล่าวว่า

:

ความว่า “แท้จริงอัลลอฮฺทรงตรัสว่า “ความรัก
ของฉันได้เกิดขึ้นสำหรับผู้ที่เชื่อมเยียนกันเพื่อฉัน
...ความรักของฉันได้เกิดขึ้นสำหรับผู้ที่รักใคร่ซึ่ง
กันและกันเพื่อฉัน...ความรักของฉันได้เกิดขึ้น
สำหรับผู้ที่ให้ความช่วยเหลือกันเพื่อฉัน...ความรัก
ของฉันได้เกิดขึ้นสำหรับผู้ที่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กันเพื่อ
ฉัน...ความรักของฉันได้เกิดขึ้นสำหรับผู้ที่ให้
ความช่วยเหลือกันเพื่อฉัน”⁽¹⁸⁾.

หวังว่าการพบปะกันของเราในไม่กี่หน้ากระดาษของหนังสือ
เล็กๆเล่มนี้ อัลลอฮฺทรงบันดาลให้เกิดความรู้สึกอยากเปิดใจเพื่อให้เรา
ทุกคนร่วมกันสานต่อสู่ความพยายามที่จะบ่มเพาะความเป็นภราดร

(18) เศาะหฺหฺ อุมุดาอูด 5125

ภาพในอิสลาม(อคุวุวะฮฺ อิสลามียะฮฺ) ให้เกิดขึ้นในโลกแห่งความเป็นจริงของเราบรรดาชนผู้ศรัทธา ด้วยวิธีการและแนวทางที่พระองค์ทรงสอนไว้และได้ถูกปฏิบัติเป็นแบบอย่างที่ดียิ่งโดยเราะฮฺลุลลอฮฺ อีศออัลลอฮฺ อัลยอฮิ วะฮฺลัม ณ เวลานั้นเองพวกเราทุกคนจะได้ใช้ชีวิตร่วมกันภายใต้ร่มเงาแห่งความโปรดปรานของอัลลอฮฺด้วยจิตใจที่เปี่ยมล้นด้วยความพึงพอใจและความดีใจ ...

อามีน ยาร็อบบัลอาละมีน